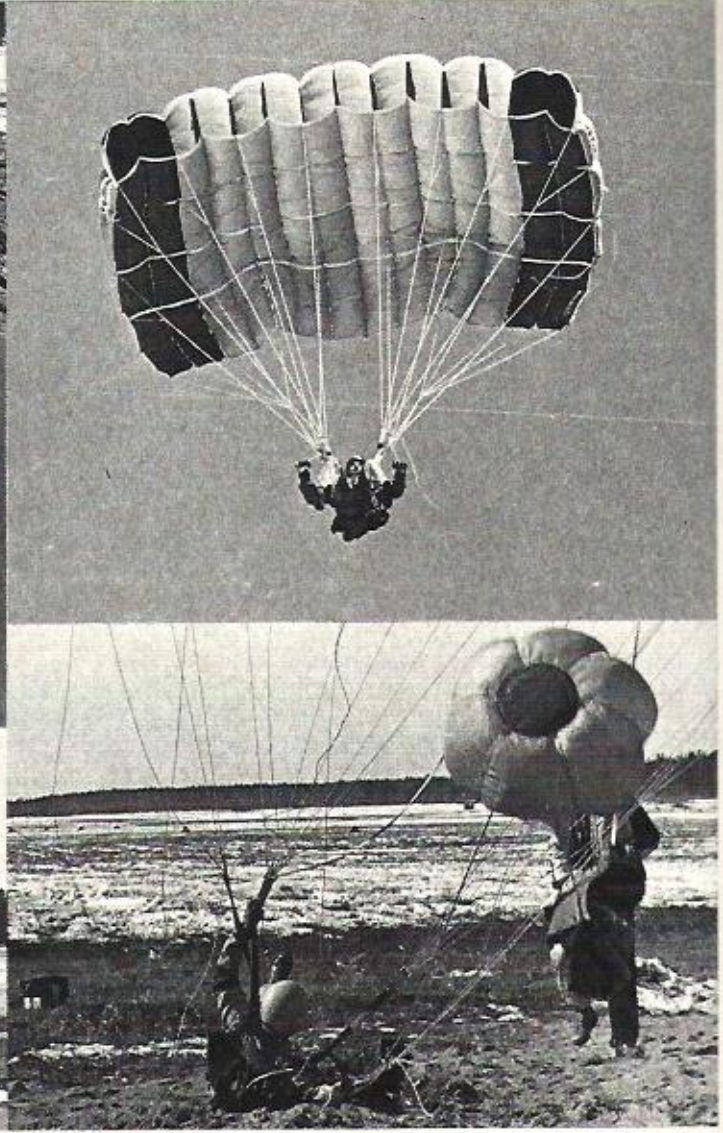
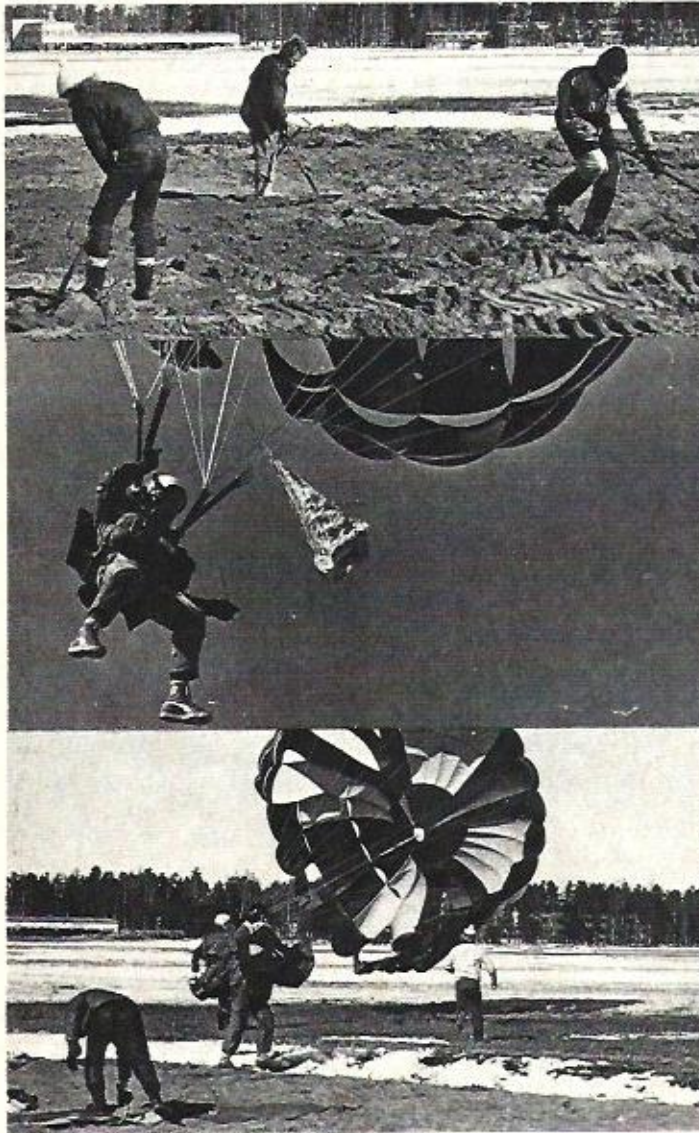

LAPPEEN KISAT

TEKSTI: ERKKI NÄÄTÄNEN
KUVAT JA HAASTATTELUT:
TUULA HEIKKOLA

● Lappeenrannan kolmannet pääsiäiskisat antoivat näin kevään alussa hyvän tekosyn udella ihmisiltä mitä talven aikana on suunniteltu kaverien pään menoksi, mitä on tehty ja mitä muut ovat tehneet hyppääjiin liittyviä tekosia.

Lappeenrantalaisen Raimo Häärän ja kuopiolaisen Antero Takkalan -kilpailujen järjestelykoneiston ja kilpailijain edustajien haastatteluista saa tätä vuotta ajatellen erittäin myönteisen kuvan hyppytoiminnan tulevaisuudesta. On olemassa kansainvälisiin kilpailuihin tähtäävä valmennusryhmä, jolla on asiansa taitava valmentaja, pyritään hankkimaan sekä yksityisille hyppääjille että kerhoille ensiluokkaista varjokalustoa ja ennen kaikkea pyritään osallistumaan mahdollisimman paljon yhteiskuntaa hyödyttäviin toimiin lähinnä pelastuspalvelun alalla.

Tästä saatiin jo alkuvuodesta kaunis kiitos, kun energiapulan ensi hämmästyksestä selviytyä laskuvarjourheilu vapautettiin sillekin asetetusta kiellosta sen yleishyödyllisen merkityksen takia. Tähän oli varmasti suurimpana syynä oululaisten tehokas toiminta viime kesän metsäpalojen valvonnassa ja torjunnassa.

Hitusen ikävää sivumakua tulee supisuomalaisesta kateudesta. MM-74 valmennusryhmä saa osakseen arvostelua siitä, että se pyrkii saamaan liikaa vaikutusvaltaa ja saa hypätä halvemmalla kun muut jne. On kuitenkin ainoastaan hyvä asia, että joku tiivis ryhmä pyrkii määrätietoiseen harjoitteluun, sillä ainoastaan siten on mahdollisuus kehittyä ja ehkä menestyä kansainvälisillä maaliristeillä. Ei kai kukaan luule, että esimerkiksi USA:n ja NL:n hyppääjät hyppelivät huvikseen miten sattuu omin nokkineen ja sitten tulevat ja putsaavat palkintopöydän kisoissa kun kisoissa?

Suomessa on jo nähty pieni esimerkki ryhmäharjoittelusta - SLK:n Sorsat - ja sen tuomasta loppujen lopuksi melko nopeasta kehityksestä. Tätä suuntausta pitää laajentaa vaikka siten, että jokaiseen kerhoon muodostetaan yksi tai useampi harjoitteluryhmä, joka keskittyy mahdollisimman tarkoin rajattuun tehtävään. Kerhonkin on mielekkäämpää antaa se yleensä pieni taloudellinen tukensa johonkin tarkoin rajattuun kohteeseen kuin jaella hitusia ympäriinsä. Samoin tällainen ryhmä voi ostaa hyppäjä

"tukkukaupalla", jolloin kerholle on mahdollista tarkemmin suunnitella rahavarojensa käyttö ja se puolestaan vaikuttaa helpottavasti hinnoitteluun, koska tiedetään ainakin osa vuotuisista hypyistä tarkasti jo aikaisin.

Lappeenrannan kisat sujuivat varsin mukavasti, vaikka osanottajia olikin odotettua vähemmän. LJK:n Tatu Soini voitti yleismestaruuden ja myös henkilökohtaisen. Lahtelaiset pysyivät joukkuekilpailun kärjessä Suomen mestarien varmuudella -22,18 tulos oli yli 10 metriä parempi seuraavaa.

MIELIPITEITÄ

Haastateltaville annettiin käteen lappunen, jonka kysymyksiin sai vapaasti vastaila tai jättää vastaamatta, kunhan pysyi suunnitteen asiassa. Lappunen oli seuraavanlainen:

- Mihin harjoittelu keskittyy (oma ja kerhon)
- Paljonko hyppyjä on tänä vuonna kertynyt
- Mitä hyppylajeja (tarkkuus, tempu, relatiivi) pääasiassa hypätään
- Onko esim. SM-kilpailuja

varten määrätietoista harjoitteluryhmää

- Paljonko hyppyjä sille kertyy hyppääjää kohti kisoihin mennessä arviolta
- Mitä muita hyppysuunnitelmia (näytös-, palo- tai muita)
- Miten hinnat muuttuvat tänä vuonna
- Muita energiakriisihankaluuksia
- Paikkakunnan yleinen suhtautuminen hyppytoimintaan (ja lentämiseen)
- Lähiajan kilpailusuunnitelmia
- Uusia kalustohankintoja
- Mitä pitäisi tehdä kiireesti a) kerhon, b) LUKT:an c) SIL:n puitteissa

Raimo Häärä:

- Tänä keväänä ei vielä ole ollut määrätietoista harjoittelua. Tarkoituksena on kyllä mennä hyppäämään SM-kisoihin tarkkuuta. Jos sitten Immolassa pääsee hyppäämään enemmän korkeita hyppyjä niin sitten myös taitohyppyihin. Suunnitelmiin kuuluu osallistuminen ainakin kolmiin kilpailuihin. Kerhosta sinänsä ei monikaan ole menossa kilpailemaan, sillä

Lappeenrannan pääsiäiskisat on nyt jo lähes perinteellisesti laskuvarjokauden avauskisa ja samalla mainio tilaisuus tutkailla hyppykansan tunnelmia menneestä ja tulevasta. Ilmailu otti tänä pääsiäisenä tilaisuudesta vaarin.

kilpailukelpoisia hyppääjiä on melko vähän. Entisistä kokeista hyppääjistä ovat monet siirtyneet toisiin kerhoihin asuinpaikkansa mukaan.

— Harjoitusohjelmaa ei vielä ole tehty — nämä pääsiäiskisat ovat tuottaneet sen verran työtä, että on ollut pakko keskittyä niiden järjestämiseen. Muina suunnitelmina ovat tavalliset näytöshyppyt — joka vuosi on ollut ohjelmassa mm. vesihyppy Polarin eteen. Lisäksi on paljon puhuttu hyppääjistä muodostettavan etsintä- ja pelastusryhmän kouluttamisesta, mikä olisi valmis hyppäämään sen kaltaisiin tehtäviin. Esimerkiksi Saimaa tuossa vieressä on suuri, ja siellä keliarikon ja vastaavan satuessa tarvetta kyllä on.

— Harjoitussuunnitelmiin kuuluu lähinnä tarkkuusharjoittelu, sillä konetilanteen takia ei muuhun juuri ole mahdollisuuksia. Relatiivista eivät juuri muut kuin Karhun Lauri ole suuremmin kiinnostuneetkaan. Kerho ottaa todennäköisesti osaa harjoitushyppykustannuksiin tarkkuushyppyjen osalta.

— Lappeenrantaisten suhtautuminen koko hyppytoimintaan on hyvin miellyttävää. Esimerkiksi näytöksissä on ollut paljon innostunutta väkeä. Ai-

nakaan toistaiseksi ei ole ollut mitään hankaluuksia melun tai muiden syiden takia.

— Hyppyjen hinnat ovat energiakriisistä huolimatta säilyneet ennallaan ja vaikka tällä hetkellä koneen (Cessna 172) tarkka tuntihinta ei ole tiedossa, on ollut puhetta, ettei se kerhon osalta nousisikaan. Tällä hetkellä oppilashyppyt 10 sekunnin vapaaseen saakka maksavat 13 markkaa hyppy, johon sisältyy varjon vuokra. Siitä ylöspäin korotus on muistaakseni 2 markkaa sataa metriä kohti, ja lupa-kirjahyppääjät maksavat lentoajan mukaan. Vuoden vaihteen epäselvyyksistä ei meille ollut minkäänlaista haittaa, sillä niihin aikoihin ei muutenkaan ollut toimintaa.

— Uusista varjotyypeistä ollaan kovasti kiinnostuneita. Para-Plane ja Para-Sled ovat lähinnä mielenkiinnon kohteina, mutta kenenkään kokemus ei vielä riitä niillä hyppäämiseen.

— LUKT:lta toivotaan kiireisesti yhtenäistä ja tarkkaa koulutusohjelmaa kaikille Suomen kerhoille. Nyt jokainen kerho kouluttaa vähän eri tavalla hyppääjiä, ja jos menee vieraaseen paikkaan hyppäämään niin aina joutuu pitkiin keskusteluihin siitä, mitä milloinkin pitää tehdä.

Kuten sanottu, tämän hetken suurin toive on juuri tuo koulutusohjelma. Runkojahan on jo monta, mutta valmista ei vielä ole tullut. Toinen seikka on se, että vaikka LUKT kokoontuu paljon, niin sieltä tulee varsin vähän tietoja. Sitten jos jotain tapahtuu, niin sitten tulee pape-ria paljonkin.

Antero Takkala:

— Meillä Kuopiossa keskitytään LUKT:n valintaperusteiden takia tarkkuuteen, mutta hypätään myös relatiivisia sekä temppeä. Relatiivi on ankan teoreettisen pohdinnan alaisena, sillä tällä hetkellä tärkeintä on hakata Helsinki relatiivissa myöskin että tietäisi mitä siellä sitten ruvetaan harrastamaan — ehkä SLK:sta tulee tämä uusi porukka, joka nyt yllätti täällä Lappeenrannassa ja rupeaa harjoittelemaan tarkkuutta aktiivisesti.

— Kuopiossa on tänä vuonna hypätty kaikkiaan ehkä noin 150 hyppyä Kalakukko-kilpailuja luukuunnottamatta. Meillä on SM-kisoja varten määrätietoisesti harjoittelemassa kai kuusi hyppääjää. Luultavasti Cekkeri Satamo tulee Oulusta lislalmeen

ja siirtyy meidän vahvistukseksi. Meille tulee uusi joukkue SM-kilpailuihin, joka myös voittaa ne. Siihen mennessä hyppäjä kertynee miestä kohti noin 70. Tämä on laskettu lähinnä MM-74 valmennusryhmän suunnitelmien perusteella. Tämä ei tietenkään riitä, mutta nuo 70 hyppyä ovat kuitenkin kaikki valvottuja suorituksia — kilpailuhyppäjä ja sitten etukäteen valmentajan — Ilkka Stauffertin — kanssa sovittuja suorituksia. Tämän lisäksi tulee sitten kunkin "yksityishyppy". Ennen SM-kisoja pitäisi saada 120 hyppyä. Sen verran tarvitaan ainakin minun mielestäni, ennen kuin tulee jotain varmaa tulosta — muuten kaikki jää epävarmaksi.

— Mitä muihin hyppysuunnitelmiin tulee, niin palotarkastaja Timo Heikkilä tulee Kuopioon selvittämään savuhyppyihin ja kulonvalvontalentoihin liittyviä asioita ja sitten kiikarissa on suurempi suunnitelma erään turistikeskukseen kanssa säännöllisestä näytöshyppytoiminnasta. Tällä tavoin voidaan kerätä rahaa kilpailuhyppyjen maksamiseksi, koska kilpailut tulevat aika kalliiksi. Esimerkiksi tämä Lappeenranta on noin 350 markan menoerä.

LAPPEEN KISAT

••• — Hyppyjen hinnat eivät ole Kuopiossa muuttuneet mitenkään. Meillä on myös Kuopion ilmailuyhdistyksen ansiosta maan halvin hyppykone käytössä. Me kyllä maksamme yhdistykselle niin sanottua kalustomaksua — hyppääjät 50,-, moottorilentäjät 100,- ja purjelentäjät 200,-. Kurssimaksut ovat todennäköisesti ennellaan, 250–300 mk, siitä en ole aivan varma, koska sitä ei vielä ole lyöty lukkoon. Naruhypyt ovat 14 markkaa, ja korkeat — esim. 2000 m — ovat minuuttitaksalla, mutta kokoneemalta hyppääjältä kymmeneen sekuntiin saakka hinta on 7 markkaa. Tämä koskee siis lähinnä tarkkuushyppyjä. Meillä on konevuokra tämän kalustomaksun ansiosta kahdeksan (8!) markkaa tunti (Cessna 172).

— Energiapulahanakaluksia oli tietysti vähän alkuun — vähän ujusteltiin koko hommaa — mutta ehkä on enemmän niin, ettei näitä meidän touhuja voi tuoda niin paljon esille julkisen sanan palstoilla, ettei turhaan herätä toisin ajattelevien vastustusta ja käännä yleistä mielipidettä huonoon suuntaan. Pelastus piilee varmasti tuossa savuhyppyydessä. Siitä kannattaa pitää kiinni ehdottomasti ja takoa silloin kun rauta on kuumaa. Meillä jotkut ovat vastustaneet ajatusta, mutta itse olen ehdottomasti sitä mieltä, että siihen on kiinnitettävä vakava huomiota — muuten pudotaan kelkasta. Yleensä meilläpäin suhtautuminen lentämiseen ja hyppäämiseen olisi varmasti myönteistä, mutta tuntuu siltä, että Savossa kaikki ovat niitä piällysmiehiä eikä kukaan tee mitään. Tämä koskee ennen kaikkea informatiivista toimintaa. Kuopion tienoilla ihmiset ovat tottuneet sotakoneiden ääneen, joten pikkukoneen pörinä ei pahemmin häikäytä.

— Kerhon muihin suunnitelmiin kuuluu se, että kokoneemaa porukkaa pitää kilpailuttaa niin paljon kuin rahavarat myöten antavat. Helsingin relatiivikisoihin tullaan jos saadaan harjoitteluun sopiva kone käyttöön. Nykyinen 172 on onneton sikäli, että kohtaamisja joudutaan harjoitteluun liian matalalta eikä se vastaa tarkoitustaan. Tampereen rahakisat ovat vähän etäällä, mutta pitäisihän sieltä voitot hakea kotiin, jos ne vaan ovat riittävän hyvät. Muuten se ei kannata. Uusia kalustohankintoja — Cekkerille on tulossa Para-Sled, omat suunnitelmat ova vielä epäselviä, mutta kerholle pyritään hankkimaan vähintään PC-Competitionit — koko edustusporukalle — niin ettei Mark

Ilä lähdetäisi mihinkään kilpailuun.

— Tärkeintä kerhon puitteissa tehtävää olisi nyt ennen kaikkea se, että kaverit saadaan tekemään työtä informatiivisen puolen hyväksi, että saataisiin ihmiset kiinnostumaan asiasta, uusia kurssilaisia ja sitä kautta sitten uusia hyppääjiä. Samalla pitäisi pyrkiä halventamaan niiden hyppyjä, jotka enemmän harjoittelevat, jotta kilpailustannukset putoaisivat.

LUKT:aa ja SIL:aa koskee samat asiat. Niiden pitäisi ymmärtää MM-74 valmennusporukka, koska siellä on halua tehdä rahaa ja sijoittaa sitten saadut rahat harjoitteluun, joka siten tulisi halvemmaksi. Jo pelkät matkakustannukset ovat huomattavia, sillä monet joutuvat tulemaan kaukaa. Nyt on Utin kerhon kanssa jo alustava sopimus harjoitushyppyjen hinnasta — 10 mk /2000 m ja 7 mk/1000 m. Tämä on hyvä suuntaus, mutta se tuntuu herättävän pahaa verta monessa kansalaisessa. Joku pieni porukka pääsee muka liian voimakkaasti tekemään propagandaa, mutta kuitenkin laskuvarjourheilulla ei ole mitään tulevaisuutta, jos ei päästä harjoitteluun järjestelmällisesti. Mukaan pitäisi saada nuoria kaveriteita — hyppääjäkaarti on liian vanhaa ja se vanha romukaarti pitäisi saada pois ja uutta verta tilalle — muuten ei tule mitään.

— Näistä Lappeenrannan kisoista olen sitä mieltä, että ne pitäisi ehdottomasti säilyttää. Ne ovat hyvällä paikalla ja sekä pakkaus- että asuintilat ovat kivat. Kun vielä lentoasemalla voi ruokaila, niin täällä on sellaiset edellytykset missä pyörittää näitä kisoja. Täällä tehtyjä tuloksia katsellessa huomaa, että harjoitusta on tietenkin liian vähän, mutta myös keskittymisessä kilpailuun on vikaa. Pitäisi pystyä opettelemaan sellaiseksi, että pystyy lepäämään muutenkin kuin kaljan voimalla. Suurella osalla riittämätön lepo aiheuttaa sitten tarpeettomia hasseja. Sitten ihmetellään, että...le, minkä takia meni noin paljon pieleen? Kotona ilmeisesti elellään liian rauhallisissa oloissa, ja sitten oudossa paikassa ei pystytä mukautumaan. Jokaisella joukkueella pitäis olla johtaja, joka pitäisi laumansa kurissa. Uskon, että kaverit itsekin kaipaavat jonkinlaista piiskuria, mutta kun kukaan ei valvo, niin sovitaan, että kaikki pämpää sitten.

Näissä kisoissa pärjäisi kyllä hyvällä teorian tuntemuksella, mutta teoria pitäisi sitten todella hallita. Sillä tavoin muutam vanhemmat ovat menestyneet hyvin. Toinen mahdollisuus on hypätä valtavasti ja hankkia tieto ja taito sitä kautta. Esimerkiksi juuri Helsingin suhteen on sääli, että kerho, joka on Suomen vanhin ja suurin, on kokonaan lyönyt laimin tarkkuushyppyjen harjoittelun ja on keskitytty vain relatiiviin ja siten unohdettu jälkikasvu kokonaan. Nyt sieltä on kuitenkin luultavasti nousemassa uudempi sukupolvi niin että saadaan vanhat romut pois ja uudet lupaavat tilalle.

TULOKSET

Joukkuetarkkuus

1) Lahden Laskuvarjokerho	22,18
2) Kuopion Ilmailuyhdistys	32,93
3) Suomen Laskuvarjokerho	38,56
4) Laskuvarjojäkärikoulu	41,93
5) Utin Laskuvarjokerho	52,40

Henkilökohtainen tarkkuus

1) Tatu Soini LJK	3,90
2) Risto Koivisto LLK	4,18
3) Hannu Ilves ULK	4,66
4) Pekka Tuominen LLK	6,28
5) Markku Angerias JSIY	7,09
6) Antero Takkala KIY	7,36

Yhdistetty kilpailu

1) Tatu Soini	5,24
2) Risto Koivisto	7,43
3) Antero Takkala	8,93
4) Markku Angerias	9,11
5) Hannu Ilves	11,00
6) Pekka Tuominen	11,44

Uumailu 5/74

RÄYSKÄLÄN LENTOKESKUS SLIDING CENTER Koulutusohjelma

1974

TERVETULOA SIIVELLE! TERVETULOA RÄYSKÄLÄN LENTOKESKUKSEN PURJELENTOKURSSILLE KESÄLLÄ 1974

Purjelennon peruskurssit:

1 C	1—16. 6. 74	16 pv	vasta-alkajille
2 C	22—28. 6. 74	7 pv	vartattu Ninety Nines kerho-laisille
3 C	8—24. 7. 74	17 pv	vasta-alkajille
4 C	1—18. 8. 74	18 pv	vasta-alkajille

Puruskursseilla lennetään 50 lentoa vintturihinauksesta, joista n. 15 lentoa yksin. Lentoaikaa kertyy 10 tuntia. Koulukoneena ASK-13 2-paikkaiset sekä harjoituskoneina K-8 b ja Pilatus B 4 koneet.

Kurssimaksu 750,—, majoitus ja ruoka 15,—/pv.

Vapaat lentoleirit

1.	17—28. 6. 74	12 pv	kaikille lupakirjan omaaville ja sitä hankkiville.
2.	22—31. 7. 74	10 pv	" " "

Purjelentotoimintamme alkaa 1. 3. ja päättyy 31. 10. Kevät-kuukausien aikana tarkastuslentoja viikonloppuisin ja toukokuussa joka päivä. Viikonloppuisin ja vilkkaimpana aikana käytössä 2 vintturia.

12. RÄYSKÄLÄN KISAT 29. 6.—7. 7. 74 9 pv. Kansainvälinen purjelentokisa. Kutsut lähetetty 18 maahan. Ei tasotuskertoimia, vaan 3 luokkaa: Avoin-, vakio- ja kerholuokka. "Timantinkovat" kesän purskilpailut, muistathan viimekesän.

PURJELENTOSYMPOSIUM 2—3. 3. 74 Hämeenlinnassa lähemmin kiertokirjeessä ja helmikuun Ilmailussa.

RÄYSKÄLÄN LENNOKKIKURSSIT

1.	9—16. 6. 74	8 pv	vasta-alkajille
2.	16—23. 6. 74	8 pv	" "

Tiedustelut ja ilmoittautumiset:

Räyskälä Säätio/Juhani Horma
Poltinahontie 13 A 3 13130 Hämeenlinna 13
Puh. 917 - 24 871.

P.S. Kansainvälisen polttoainekriisin johdosta pidätämme oikeuden mahdollisiin hintojen muutoksiin.